

Väljaandja:
Akti liik:
Teksti liik:
Jõustumise kp:
Avaldamismärge:

Vabariigi Valitsus
määrus
algtekst
01.03.2006
RT I 2006, 10, 67

Vabariigi Valitsuse 31. juuli 2001. a määruse nr 269 "Heitvee veekogusse või pinnasesse juhtimise kord" muutmine

Vastu võetud 16.02.2006 nr 46

Määrus kehtestatakse «Veeseaduse» § 15 lõike 2 ja § 24 lõike 2 alusel.

§ 1. Vabariigi Valitsuse 31. juuli 2001. a määruses nr 269 «Heitvee veekogusse või pinnasesse juhtimise kord» (RT I 2001, 69, 424; 2003, 83, 565) tehakse järgmised muudatused:

1) paragrahv 1 sõnastatakse järgmiselt:

« § 1. Määruse reguleerimisala ja eesmärk

(1) Määrusega kehtestatakse reovee puhastamise ja heitvee veekogusse või pinnasesse juhtimise nõuded ja nõuete täitmise kontrollimise meetmed.

(2) Heitvee veekogusse või pinnasesse juhtimise nõuete täitmisel tuleb tagada, et vee ning veega seotud vee- ja maismaaökosüsteemide ning märgalade seisund ei halveneks.»;

2) paragrahv 2 sõnastatakse järgmiselt:

« § 2. Reovee puhastamine ja heitvee suublasse juhtimine

(1) Reovett puhastatakse üldjuhul mehaaniliselt, bioloogiliselt, keemiliselt ja füüsikalis-keemiliselt või nende puhastusviisidega kombineeritult.

(2) Reovee mehaaniline puhastamine on reoainete ärastamine, mille korral reovee puhastusaste peab olema biokeemilise hapnikutarbe osas suurem või võrdne 20%-ga ja heljuvaine sisalduse osas suurem või võrdne 50%-ga.

(3) Reovee bioloogiline puhastamine on reoveest reoainete ärastamine bioloogiliste protsesside toimele, mis vastab vähemalt lisas 2 esitatud tabeli piirväärtustele või puhastusastmetele biokeemilise hapnikutarbe, heljuvainesisalduse (heljumi ehk hõljuvaine sisalduse) ja keemilise hapnikutarbe osas.

(4) Reovee süvapuhastuseks loetakse reovee puhastusviisi, mille tulemusena heitvee reostusnäitajad vastavad lisas 2 esitatud piirväärtustele või on vähenenud vastavalt lisas 2 esitatud puhastusastmetele.

(5) Reovee puhastamise nõuded sõltuvad reovee liigist (tööstus-, prügilala- või muu reovesi), reostusallika reostuskoormusest ja suubla reostustundlikkusest.»;

3) paragrahvi 3 lõikes 3 asendatakse sõna «päeva» sõnaga «ööpäeva»;

4) paragrahvi 3 lõige 4 sõnastatakse järgmiselt:

« (4) Reovee kogumisala reostuskoormus ehk nominaalkoormus arvestab rahvaarvu, turismi ja tuleviku arengusuundi sellel reovee kogumisalal, tööstus- ja muid ettevõtteid, mis juhivad reovee ühiskanalisatsiooni, ning ka eelnimetatud sektoritest pärineva reovee kogust, mida hetkel kokku ei koguta, võttes arvesse maksimaalseid aastaajalisi muutusi. Nominaalkoormuse hulka ei kuulu tööstuse reovesi, mis puhastatakse eraldi asulareoveest omapuhastis ning mis juhitakse puhastist otse suublasse.»;

5) paragrahvi 5 lõiget 1 täiendatakse teise lausega järgmises sõnastuses:

«Piirväärtuste või reovee puhastusastmete valik sõltub keskkonnakaitse vajadusest ning majanduslikest kaalutlustest, mille määrab vee erikasutusloa andja.»;

6)paragrahvi 5 lõige 2 sõnastatakse järgmiselt:

« (2) Reostusnäitajate piirväärtuse all mõistetakse käesolevas määruses sätestatud maksimaalset lubatud reoaine sisaldust vees, mille ületamisel vesi loetakse üle kahjutuspiiri rikutuks.»;

7)paragrahvi 7 lõige 1 sõnastatakse järgmiselt:

« (1) Saastatud sademevett peab enne suublasse juhtimist puhastama nii, et see ei halvendaks suubla seisundit.»;

8)paragrahvi 7 lõige 3 sõnastatakse järgmiselt:

« (3) Sademeveelaskme kaudu tohib veekogusse, kuid mitte lähemale kui 200 m supelranna või supluskoha välispiirist, juhtida sademevett, mille keskmised reostusnäitajad ei ületa lisaks lisas 1 loetletud ohtlike ainete sisalduse piirväärtustele heljuvainesisaldust 40 mg/l ja naftasaaduste sisaldust 5 mg/l.»;

9)paragrahvi 7 lõiget 4 täiendatakse teise lausega järgmises sõnastuses:

«Ühisvoolse kanalisatsiooni ülevoolud tuleb projekteerida nii, et ülevoolud hakkavad tööle vaid juhul, kui suublasse juhitava heitvees sisaldub üks osa reovett ja neli osa sademevett.»;

10)paragrahvi 10 lõige 2 sõnastatakse järgmiselt:

« (2) Kui heitvee juhtimine kaugel asuvasse veekogusse ei ole majanduslikult põhjendatud ning ei ole põhjavee seisundi halvenemise ohtu, v.a veehaarde sanitaarkaitsealale lähemal kui 50 m selle välispiirist, ja mitte lähemal kui 80 m joogivee tarbeks kasutatavast salvkaevust, v.a omapuhasti olemasolu korral, võib heitvett immutada pinnasesse järgmistes kogustes:

- 1) 5–50 m³ ööpäevas pärast reovee bioloogilist puhastamist;
- 2) kuni 5 m³ ööpäevas, kasutades reovee mehaanilist puhastamist.»;

11)paragrahvi 10 täiendatakse lõikega 2¹ järgmises sõnastuses:

« (2¹) Üle 5 m³ ööpäevas heitvee immutamiseks pinnasesse on vaja vee erikasutusluba, mille kohaselt heitveele määratavad reostusaine piirkontsentratsioonid või reovee puhastusastmed peavad vastama lisas 2 kehtestatud piirväärtustele või puhastusastmetele, v.a alla 2000 ie reostuskoormusega reostusallikal, ning heitvee pinnasesse immutamiseks kasutatav süsteem peab võimaldama võtta vee erikasutusloas kehtestatud nõuete kontrolliks heitvee kontrollproovi. Alla 2000 ie reostuskoormusega reostusallikal määrab heitvee piirkontsentratsioonid või puhastusastmed vee erikasutusloa andja ja need ei tohi olla rangemad lisas 2 esitatud tabeli viimases veerus nõutud näitajatest.»;

12)paragrahvi 10 lõiked 3, 4 ja 9 tunnistatakse kehtetuks;

13)paragrahvi 10 lõige 7 sõnastatakse järgmiselt:

« (7) Kaitsmata ja nõrgalt kaitstud põhjaveega aladel võib pinnasesse immutada kuni 10 m³ vähemalt bioloogiliselt puhastatud heitvett ööpäevas. Heitvee pinnasesse immutamiseks kasutatav süsteem peab võimaldama võtta vee erikasutusloas kehtestatud nõuete kontrolliks heitvee kontrollproovi, v.a alla 5 m³ ööpäevas heitvee immutamisel.»;

14)paragrahvi 10 lõikest 12 jäetakse välja sõnad «(veehulk pindalaühiku kohta jm)»;

15)paragrahvi 13 lõike 1 punktis 1 muudetakse arv «1999» arvuks «2000».

16)paragrahvi 13 lõige 2 sõnastatakse järgmiselt:

« (2) Kui reostusallikast lähtuv reostuskoormus on 2000–9999 ie ja kui esimesel aastal vee erikasutusloa andmise päevast arvates kõik 12 heitvee proovi vastavad määruses esitatud piirväärtustele, tuleb edaspidi võtta vähemalt neli proovi aastas. Kui neljast võetud heitvee proovist kas või ühe proovi näitajad on suuremad määruses esitatud piirväärtustest, peab järgneval aastal taas võtma 12 proovi.»;

17)paragrahvi 13 lõige 3 sõnastatakse järgmiselt:

« (3) Proovi võtmisel tuleb tagada proovi esinduslikkus ning proovi võtmine peab vastama «Veeseaduse» alusel kehtestatud proovivõtmise nõuetele.»;

18)paragrahv 14 sõnastatakse järgmiselt:

« § 14. Proovivõtu sagedus ohtlike ainete sisalduse ja väiksemate reostusallikate reostusnäitajate määramiseks

Kui reostusallikast lähtuv reostuskoormus on alla 2000 ie või kui vaatluse all on lisades 1 ja 3 loetletud ohtlike ainete sisaldus tööstusheitvees või saastatud sademevees, määratakse proovivõtu sagedus vee erikasutusloa või muu veeheidet reguleeriva loaga.»;

19)paragrahvi 15 lõige 1 sõnastatakse järgmiselt:

« (1) Esinduslikke proove peab olema võimalik võtta reoveepuhastisse sisenevast reoveest ja suublasse juhitud heitveest, v.a juhul, kui immutatakse pinnasesse alla 5 m³ heitvett ööpäevas.»;

20)paragrahv 16 sõnastatakse järgmiselt:

« § 16. Heitvee vastavuse hindamine käesoleva määruse nõuetele saastetasu arvutamise eesmärgil

(1) Heitvee vastavust määruse nõuetele kontrollib üks kord kvartalis maakonna keskkonnateenistus «Keskkonnatasude seaduse» §-s 36 sätestatud saastetasu arvutamise kontrollimise eesmärgil.

(2) Saastetasu ning saastetasu kõrgendatud määra arvutatakse vastavalt «Keskkonnatasude seadusele».

(3) Kõrgendatud määraga saastetasu ei nõuta, kui üldlämmastiku sisalduse määramiseks võetud proovid on võetud heitvee temperatuuril alla 12 °C. Sellisel juhul loetakse heitvee üldlämmastiku sisaldus vastavaks määruse lisa 2 esitatud piirväärtusele või reovee puhastustasemele. Maakonna keskkonnateenistusele esitatakse saastetasu arvutus koos heitvee proovivõtu protokolliga.»;

21)määrust täiendatakse §-ga 16¹ järgmises sõnastuses:

« § 16¹. Heitvee käesoleva määruse nõuetele vastavuse hindamine aruandluse tarbeks

(1) Heitvee vastavust määruse nõuetele hindab aruandluse tarbeks vähemalt üks kord aastas Keskkonnaministeeriumi Info- ja Tehnokeskus.

(2) Heitvesi loetakse määruse nõuetele vastavaks, kui aasta jooksul ei ole olnud proove, mille reostusnäitajad, v.a üldlämmastiku (s.o orgaanilise lämmastiku, ammoniaagi, nitraatide ja nitritite summa), lisades 1 ja 3 loetletud ainete ning üldfosfori sisaldus, ületavad lisa 2 kohaseid piirväärtusi rohkem kui lisa 4 esitatud tabeli kohaselt tohib võetud proovide arvust olla nõudeid mitterahuldavaid proove.

(3) Nõudeid mitterahuldavas proovis ei tohi reostusnäitajate väärtus, v.a heljuvainesisaldus ning lisades 1 ja 3 loetletud ainete sisaldus, olla üle kahe korra suurem lisa 2 kohastest piirväärtustest. Kui proovi reostusnäitajad ületavad määruse lisa 2 kohaseid piirväärtusi üle kahe korra, loetakse heitvesi määruse nõuetele mittevastavaks.

(4) Kui nõudeid mitterahuldava proovi heljuvainesisaldus ületab lisa 2 kohast piirväärtust üle 2,5 korra, loetakse heitvesi määruse nõuetele mittevastavaks.

(5) Lisades 1 ja 3 loetletud ainete ööpäevane sisaldus võib olla nimetatud lisade kohastest piirväärtusest kuni kaks korda suurem, kui vee erikasutaja suudab muude analüüside või arvutustega tõestada, et kuu keskmine oli piirväärtusest väiksem.

(6) Üldfosfori ja üldlämmastiku sisaldust arvutatakse aasta jooksul võetud proovide keskmisena, mis peab vastama lisa 2 kehtestatud piirväärtustele.

(7) Heitvee reostusnäitajate määruse nõuetele vastavuse hindamisel ei lähe arvesse tugeva vihmavalingu või muude erakorraliste ilmastikutingimuste ajal võetud proovid.

(8) Lias 4 esitatud tabelit võib kasutada ka reovee puhastusastmete vastavuse hindamiseks lisa 2 esitatud puhastusastmetele.»;

22)paragrahvi 20 lõiked 1 ja 3 tunnistatakse kehtetuks;

23)määruse normitehniline märkus¹ sõnastatakse järgmiselt:

«¹Nõukogu direktiiv 91/271/EMÜ asulareovee puhastamise kohta (EÜT L 135, 30.05.1991, lk 40; EÜT L 226, 7.09.1993, lk 23; EÜT 67, 7.03.1998, lk 29; EÜT L 139, 2.06.1999, lk 34).».

§ 2.Määruse lisa 2 «Heitvee reostusnäitajate piirväärtused ja reovee puhastusastmed» tehakse järgmised muudatused:

1) tabeli teine veerg, kus on toodud reostusallika reostuskoormuse 2000 kuni 100 000 ie kohta antud heitvee reostusnäitajate piirväärtused ja reovee puhastusastmed, jäetakse välja;

2) märkus ²sõnastatakse järgmiselt:

«²Reostusnäitajate piirväärtust või reovee puhastusastet tuleb järgida juhul, kui on tegemist asula ühiskanaliseerimise kaudu suublasse juhitava heitveega. Tööstusettevõtetele, kellel on omapuhasti, on tabelis esitatud ainult selle tööstusettevõtte heitveeliigi reostusnäitajate piirväärtus või reovee puhastusaste.»;

3) märkus ⁴tunnistatakse kehtetuks.

§ 3. Määrus jõustub 1. märtsil 2006. a.

**Majandus- ja kommunikatsiooniminister
peaministri ülesannetes Edgar SAVISAAR**

Keskkonnaminister Villu REILJAN

Riigisekretär Heiki LOOT